

sagt — og det gentog han flere Gange —, at Alderdomsforfølgelsesloven var noget, der laa udenfor den forrige Samlings Arbejdsplan (Afbrydelse). Ja, Tak, Ordspil have vi nok af. Altsaa oglaa paa dette Punkt har det ærede Medlem sagt noget, som der ikke er Spor af Holdepunkt for. Det, som det ærede Medlem har sagt om mine Udtalelser, er altsammen galt og urigtigt, uden nogen som helst Tilnytning til, hvad jeg har sagt. Det er rent udsprunget af det ærede Medlems Fantasi. Nu veed jeg da virkelig ikke, hvorfor det ærede Medlem ser saa dybt ned paa Kunst og Teater. Jeg tror, at det ærede Medlems Talent netop ligger i Retning af friere digterisk Virksomhed, og den blev oglaa saa dramatisk udført, at der ikke er noget at klage over der. Jeg skal ikke komme længere ind paa det ærede Medlems Citater. Hvis han ønsker flere, er der flere, men alt, hvad der er, er af samme Slags som dette. Jeg skal blot endnu nævne, at det ærede Medlem sagde, at jeg skulde have udtalt, at jeg ikke havde Interesse for noget Lovgivningsspørgsmaal. Det ærede Medlem skulde, inden han bruger saadanne Citater, se efter i Rigsdagstidende og se, hvad der staar — det er da ikke stor Uejlighed — saa vilde han ikke have sagt saadant noget. Jeg har ikke sagt noget, der i fjerneste Maade ligner dette. Jeg har ikke sagt, at jeg ikke har Interesse for de foreliggende Lovforslag, men jeg har sagt, at jeg ikke havde Interesse for de foreliggende Lovforslag i Sammenligning med den Interesse, som jeg har for Forfatningsspørgsmaalets Afgørelse og den militære Politikk fra Regeringens Side. Det er noget ganske andet. Det staar slet ikke i Sammenhæng med det, som det ærede Medlem har sagt. Jeg har samtidigt tilføjet, at naturligvis kunne disse Smaatting, medens vi sidde her, være passende Beseftigelse, og at vi lige saa godt kunne hysle med det som med noget andet; hvad vi have liggende for os af Lovgivningsarbejder, hører jo til det daglige Livs løbende Gysler. Men deraf laer saa det ærede Medlem en hel lang Historie om, at vi skulde være nødte til ikke at gøre Forandring i dette Aarhundrede og maaste i næste Aartusinde med. Ja det er en Digting, som maaste har sin poetiske Fortjeneste, men jeg tror ikke, den i Sandhedens Interesse har noget at betyde. Akkurat af samme Slags var den Forstaaelse af mine Ord om, hvad man overhovedet i den Tidsperiode, vi leve i, er moden til. Min Opfattelse er ganske vist den, at de naturlige Grundfølelser, som for Djævelskitet lede vort Samfund, lige saa lidt have Udsigt til eller Krav paa at være evige som saa mange an-

dre politiske Systemer, der have levet i Verden, f. Eks. Slaveriet i Oldtiden og Feudalismen i Midtaldertiden, at der er noget uholdbart, uretfærdigt og ubilligt i den økonomiske Ordning, vi nu have, og jeg har gjort gældende med fuld Ret, at Ideerne her ligger endnu bestandig i det ubestemte og aldeles ikke ere modne til at lovgive om. Det hindrer selvfølgelig ikke, at man i alle mulige andre parlamentariske Forsamlinger som i denne laer en Snes Love om Aaret, vi pleje jo at lave hele 2 Snes, der altsammen sigte til at afhjælpe visse bestaaende Mangler, men hvoraf ingen er i den Grad vigtig, at den har Krav paa at tiltrække sig hele den offentlige Menings Interesse som noget, der virkelig skulde gribe ind i og forandre Samfundsforholdene. Det ærede Medlem udtalte sig i øvrigt mere reaktionært end selve Reaktionen, f. Eks. ved de Ord, som han fremkom med mod Socialisterne, hvor det ærede Medlem sagde, at Venstre burde være et selvstændigt og uafhængigt Parti, og at det var uværdigt for os at indrette os efter, hvad Socialisterne finde rigtigt. Det forekommer mig dog at være en fuldstændig urimelig Tankegang. Hvis Socialisterne fremkom med noget, som var rigtigt, mener jeg tværtimod, at det vilde være uværdigt for et Parti ikke at tage Hensyn dertil. I den Henseende stod det ærede Medlem endnu længere til højre end selve Ministeriet. Den højtærede Indenrigsminister udtalte sig i forrige Samling om dette Spørgsmaal paa en Maade, som jeg fandt ganske tilfredsstillende. Den højtærede Minister mente, at det maatte erkendes, at den socialdemokratiske Bevægelse maaste have aabnet Øjnene hos os andre for Skavanker ved de bestaaende Tilstande og derved givet Impuls til at lovgive paa mange Omraader, hvor der ellers ikke vilde blive lovgivet. Jeg tror, at dette er den rette Sammenhæng, jeg tror, at hvis den socialdemokratiske Bevægelse ikke havde været, saa vilde disse forskellige Lovgivningsarbejder i de forskellige Lande ikke være komne, disse Love om Sygekasser, Fattighjælp, Alderdomsforfølgelse, Forsikring mod Ulykkestilfælde o. s. v., lutter Palliativer, hvorved man søger at stemme op mod den voksende Misforholdelse i de lavere stillede Lag. Men det ærede Medlem skulde ikke tale altfor meget om den Selvstændighed og Uafhængighed, som hans Parti nyder. Hvis det ærede Medlem vilde stikke Fingeren lidt i Jorden og mærke, hvor han er, naar han arbejder under dette Ministeriums Ledelse, vil han snart komme til Erkendelse af, at den Selvstændighed og Uafhængighed, han nyder, ikke er af noget